

Sluňákov

Centrum ekologických aktivit města Olomouce, o.p.s.
Skrbeňská 70, 783 35 Horka nad Moravou
tel.: 585 378 345
www.slunakov.cz

tisková zpráva 25. duben 2012

Besedy Ekologických dnů Olomouc se obracejí k člověku, k aktuální společenské situaci a ptají se na projevy lidské přirozenosti.

Environmentální festival Ekologické dny Olomouc nabízí lidem od pátku 27. dubna do pondělí 30. dubna možnost setkání s celou řadou osobností našeho společenského života a s množstvím přitažlivých témat. Po dvaceti letech, kdy byl program tohoto festivalu zaměřen na otázky spojené s hledáním vztahu člověka a přírody se letošní téma věnuje zkoumání přirozenosti člověka. Besedy se budou odvíjet na hranici oddělující lidské a mimolidské, budou se ptát, co mají lidé se zvířecí říší společného a co je naopak na lidských bytostech výjimečného.

O tom co má člověk a ostatní „žít“ společně, o vývoji člověka v přírodě, o koevoluci kulturní a biologické, o tom, zda naše jednání ovlivňují geny nebo výchova, zda jsme sobci nebo altruisté, budou mluvit biologové Jan Zrzavý a Stanislav Komárek a s nimi ekolog Bohuslav Binka. Člověk se od ostatních živých tvorů odlišuje rozumem (přednáška psychiatra Cyrila Höschla o vědeckých metodách) a jazykem (přednáška Zdeňka Kratochvíla). O člověku, který se umí přizpůsobit různým situacím bude hovořit archeolog Petr Pokorný s využitím poznatků ze svých studijních pobytů v Egyptě. Do oblasti vzdělávání posluchači vstoupí se sociologem Janem Kellerem. Pavel Barša pak ukáže život společnosti po ukončení studené války a dá sbohem postkomunismu.

Nedělní program je věnován společnosti, ve které jsou finance na prvním místě. Řeč bude o různém vnímání finanční krize a o možných alternativách jejího řešení v oblasti finanční (Ilona Švihlíková) a společenské (Tereza Stöckelová). Obě ženy doplní v diskusích filosof Václav Bělohradský a ekonom Tomáš Sedláček.

Pondělní program bude plný přírodní filosofie a umění, vztahu lidí a zvířat, zamyšlení o posvátné krajině a posvátnosti v krajině. Do Olomouce se v tento den sjedou Jiří Zemánek, Václav Vokolek, Jindřich Štrek, Jana Kasalová a Zdeněk Volf. Všechny jmenované doplní spisovatelka, básnířka a vysokoškolská pedagožka z UK v Praze Sylva Fischerová. Ta představí zájemcům podivuhodný svět hippokratovských lékařů a jeho srovnání s jinými přístupy k člověku a jeho zdraví.

Besední program obohatí páteční večer věnovaný dvaceti rokům činnosti obecně prospěšné společnosti Sluňákov (která Ekologické dny organizuje) v oblasti environmentálního vzdělávání, ve veřejném prostoru. V úvodu tohoto programu bude uveden film Víta Janečka o nízkoenergetickém domu v Horce nad Moravou a o Sluňákovu: „Nejvyšší hora na Hané“. Potom budou uvedeny do světa dvě nové knihy, které Sluňákov právě vydává: „Neobyčejnost přirozenosti“ a „O přírodě s láskou“. Na závěr se pak uskuteční „ministerský potlach“ bývalých ministrů životního prostředí Rut Bízkové, Libora Ambrozka a Martina Bursíka.

Aby lidé neseděli pouze v uzavřeném prostoru diadla, jsou pro ně připraveny osvěžující prožitky v podobě sobotní noční procházky za zpěvem slavíků a pondělního koncertu skvělého italského varhaníka Alessandra Bianchiho od 20.30 v chrámu Svatého Michala. V úterý vyvrcholí program Ekologických dnů Olomouc velkým Ekojarmarkem na Horním náměstí v Olomouci. Svátek práce tu bude vystřídán oslavami Země s tradičními řemesly, alternativním životním stylem, informacemi o třídění odpadů a koncertu Petera Lipy, Trabandu, ASPM a dalších...

Organizátoři letos všem zájemcům o tento program nabízejí možnost levného ubytování ve vlastních spacích pytlech v nízkoenergetickém domě v Horce nad Moravou po celou dobu trvání uvedeného programu. Bližší a aktuální informace o ubytování i programu se zájemci mohou dozvědět na internetových stránkách www.slunakov.cz.

Michal Bartoš, Sluňákov.

tisková zpráva 25. duben 2012

BLIŽŠÍ INFORMACE:

27. 4. - 30. 4. 2012

BESEDY EDO V DIVADLE HUDBY

JAKÉ ZVÍŘE JE ČLOVĚK?

Odvěká otázka, na kterou sice existuje mnoho odpovědí, ale vždy s nimi má někdo problém. Setkání nad udivující a rozporuplnou směsicí z rozumu a citu, z vědy a poetiky, z pořádku a chaosu, ze sociálních a ekonomických vazeb, které naznačují jak se lidé v přírodě a příroda v lidech projevují. Člověk jako bytost s nadějí, že jeho „svět“ tvoří i něco víc, než důraz na pouze ekonomické zajišťování existence. Společná porada o našem světě. Setkání pro všechny co mají raději zvědavé otázky než radikální odpovědi, na Ekologických dnech Olomouc 2012.

Pátek 27. 4.

16:00

STANISLAV KOMÁREK. POVAHA CIVILIZACE ANEB STEPNÍ POŽÁR.

O tom jak civilizace spotřebovává nejen zvířata a lesy, ale také lidi.

Prof. RNDr. Stanislav Komárek, Dr. se narodil v roce 1958 v Jindřichově Hradci. Studoval entomologii na UK v Praze. Po nástupu na Parazitologický ústav emigroval do Rakouska. Pracoval v Muzeu přírodní historie, na ministerstvu zemědělství a na zoologickém ústavu Vídeňské univerzity. Měl zájem o etologické a antropologické koncepce (např. A. Portmann, J. v. Uexküll, K. Lorenz a O. Koenig). Zajímá se také o psychologii a psychoanalýzu, zejména vídeňskou tradici freudovskou a jungovskou. Po návratu do Prahy v roce 1990 nastoupil na nově založenou katedru filosofie a dějin přírodních věd na PŘF UK, kterou založil Zdeněk Neubauer. Přednáší o vzájemných vztazích přírodních a kulturních fenoménů a biologické estetiky A. Portmanna, také o dějinách biologie, o dějinách objevných cest, domestikaci jakožto biologickém fenoménu, mimikrách. Je skvělým esejistou (2006 cena Toma Stopparda), a autorem celé řady knih: „Dějiny biologického myšlení“, „Mimikry, aposematismus a příbuzné jevy“, „Lidská přirozenost“, „Spasení těla: moc, nemoc a psychosomatika“, „Ptáci v Čechách 1360 - 1890 aneb tajemství rytíře von Sacher - Masocha“, „Příroda a kultura: Svět jevů a svět interpretací“, „Obraz člověka a přírody v zrcadle biologie“, Napsal také beletristické romány „Opšlístisova nadace“, „Černý domeček“, „Mandaríni“. Je autorem sbírky básní „Kartografie, Kaligrafie, Holografie“, „Mé polopouště“. V roce 2011 vydal knihu „Ochlupení bližní. Zvířata v kulturních kontextech“. Absolvoval řadu poznávacích cest po celém světě.

<http://www.stanislav-komarek.cz/>.

17:30

JAN ZRZAVÝ. SCHÁZENÍ A ROZCHÁZENÍ V HISTORII LIDSTVA. CO NÁM ŘÍKÁ MODERNÍ FYLOGENETIKA O VZNIKU NAŠEHO DRUHU?

V letech 2010–11 byly přečteny kompletní genomy většiny zásadních populací moderního člověka, ale také neandertálců a záhadného lidského druhu známého dle několika fragmentů z Denisovovy jeskyně na Altaji. Během několika měsíců se zcela změnil náš pohled na evoluci člověka – klasická teorie „Out-of-Africa“, ve své jednoduché, učebnicové podobě (moderní člověk vznikl v Africe z malé jednotné populace, odtud se šířil po světě a cestou jiné druhy lidí sice potkával, ale nijak s nimi neobcovoval), je mrtvá. Lidstvo se rozpadá do několika geneticky, jazykově a snad i socio-kulturně konsistentních linií, které se v různé míře křížily s jinými lidskými druhy. Bude docela dobrodružné sledovat, co si s tímto věděním lidstvo počne filozoficky a politicky, až se to roznese.

Prof. RNDr. Jan Zrzavý, CSc. (*1964) je naším předním českým biologem. Vystudoval zoologii na Přírodovědecké fakultě UK, od roku 1988 pracuje v Českých Budějovicích, původně v Biologickém centru AV ČR, později na Přírodovědecké fakultě JU. V současné době pracuje v Entomologickém ústavu AV ČR na výzkumu fylogeneze a evoluční morfologie bezobratlých. Patří k zakladatelům přednáškového cyklu „Čtvrtek ve Viničné“ na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Krom odborných článků též přispívá do populárně naučného přírodovědeckého časopisu Vesmír, týdeníku Respekt a píše populárně naučné knihy a učebnice v oblasti svých oborů. Zabývá se evoluční biologii a zoologií, tedy obory, o kterých tvrdí, že o podstatě člověka říkají všechno, co vůbec stojí za řeč. Je autorem mnoha publikací. Velký úspěch měla kniha „Jak se dělá evoluce“ (spolu s Davidem Storchem a Stanislavem Mihulkou). Další jeho knihy jsou: „Proč se lidé zabíjejí: Homicida a genocida“, „Evoluční okno do lidské duše“, „Fylogeneze živočišné říše“.

tisková zpráva 25. duben 2012

19:00

SLUŇÁKOV – DVACET LET VE VEŘEJNÉM PROSTORU.

ČLOVĚK, ALTERNATIVA A AUTOMAT SVĚT.

Premiéra filmu o Sluňákovu od režiséra Víta Janečka „Nejvyšší hora na Hané“.

Projekt Dům přírody Litovelského Pomoraví od roku 1989 jako drobný příklad společenských změn.

Křest dvou sluňákovských knih „Neobyčejnost přirozenosti“ a „O přírodě s láskou“.

MINISTERSKÝ POTLACH

Hosté pořadu jsou: RUT BÍZKOVÁ, LIBOR AMBROZEK, MARTIN BURSÍK.

Dělobuchy dobouchaly, prskavky zhasly, klíče docinkaly? Příroda stranou.

Konec pábitelů? Kde a jak žijeme?

!!! PhDr. Jiřina Šiklová, CSc. se omluvila z programu Ekologických dnů Olomouc !!!

Ing. Rut Bízková se narodila na středním Slovensku v roce 1957. Přestože jí to ani vlastní muž nechtěl věřit, pásala v dětství na vesnici ovce, později chodila v Prešově z domova okolo vrat gymnázia na autobus, aby získala středoškolské vzdělání v dvacet kilometrů vzdáleném Sabinově. Generace mužů 40+ zná toto město jako sídlo vojenské „basý“. Další jeho zvláštností bylo to, že zde Kadár s Klosem točili Obchod na korze a v 70. letech na zdejší gymnázium brali i studenty se špatným třídním původem. Těm pak doporučovali pokračovat ve studiích na technice, což se stalo i v případě R. Bízkové. Po ukončení Vysoké školy chemicko-technologické v Praze, kde pojala ideu následovat Marii Curie Sklodowskou a za specializaci si zvolila radiochemii a jaderná paliva, pracovala v Ústavu jaderného výzkumu v Řeži. Zabývala se novými analytickými metodami stanovení účinných látek v radiofarmaceutických preparátech a studovala matematiku, neb „nevhodné“ rodinné prostředí – otec a bratr evangeličtí faráři – bylo dostatečným argumentem pro to, aby jí nebyla povolena aspirantura. Po roce 1989 pracovala většinou ve státní správě, na Ministerstvu životního prostředí a Ministerstvu průmyslu a obchodu. V letech 1994-1996 byla tiskovou mluvčí uhelných elektráren ČEZ, a. s., na což si rádi vzpomněli odpůrci rekonstrukce elektrárny Prunéřov na jaře 2010, když jako ministryně životního prostředí obhajovala kladné stanovisko MŽP v procesu EIA. Ochrana životního prostředí není pro Rut Bízkovou záležitost „srdce“, ale racionálního přístupu k větví, kterou si pod sebou řezá jen člověk opravdu nerozumný. Udržitelný rozvoj prosazuje také ve své současné praxi konzultantky. Zabývá se zejména inovacemi a podporou výzkumu a vývoje v oblasti energetiky, průmyslu a ochrany životního prostředí.

RNDr. Libor Ambrozek je rodák z Hodonína, před 33 lety propadl na základní škole botanice, což ho už neopustilo. Při studiu na Přírodovědecké fakultě v Praze se věnoval teplomilné vegetaci jižní Moravy. Po škole v muzeu dokumentoval a posléze na okresním úřadě chránil přírodu okresu Hodonín. Taky psal scénáře k videofilmům Ivana Stříteského o přírodě a ekologické výchově. Po revoluci se dal na politiku a 14 let se zabýval ochranou životního prostředí v Poslanecké sněmovně, z toho 4 roky i v roli ministra. Se středně těžkými zraněními přežil, v současné době pracuje opět v ochraně přírody na Agentuře ochrany přírody a krajiny. Ochrana přírody se věnuje i na poli dobrovolném, třetí funkční období je předsedou Českého svazu ochránců přírody. Jeho životní láskou je vedle manželky a tří dětí toulání po loukách, skalách a hradech. Je přesvědčen, že každá drobná práce má smysl, protože velkých úspěchů bychom se už nemuseli dožít.

RNDr. Martin Bursík se narodil v roce 1959 v Praze. Vystudoval obor ochrana životního prostředí na Přírodovědecké fakultě University Karlovy v Praze v r. 1984. V roce 1998 byl ministrem životního prostředí v Tošovského vládě. Mezi lety 2005 až 2009 byl předsedou Strany zelených. Po parlamentních volbách v r. 2006, kdy Strana zelených vstoupila jako první v regionu střední a východní Evropy do Parlamentu, se stal vicepremiérem a podruhé ministrem životního prostředí (2006-2009) a poslancem za Stranu zelených v Poslanecké sněmovně PČR (2006-2010). Během českého předsednictví Evropské rady v první polovině roku 2009 zastupoval Evropskou radu při mezinárodním vyjednávání o klimatické dohodě se zástupci hlavních světových ekonomik USA, Číny, Indie, Kanady, Japonska, Ruska, Austrálie a dalších států. Bursík byl signatářem Hnutí za občanskou svobodu a po listopadu 1989 členem a později poslancem České národní rady za Občanské fórum. V současnosti pracuje jako konzultant v oblasti energetiky a životního prostředí, specializuje se na obnovitelné zdroje energie. Je poradcem společné Iniciativy asociací obnovitelných zdrojů energií. Přednáší Environmentální politiku na New York University v Praze.

tisková zpráva 25. duben 2012

Sobota 28. 4.

10:00

CYRIL HÖSCHL

LOGIKA VĚDECKÉHO ZKOUMÁNÍ.

Přehled kouzel, smyslových klamů a selhání odhadu pravděpodobnosti a hodnot při rozhodovacím procesu s následným nastíněním postupů, jakými se věda snaží tyto handicapy subjektivity korigovat. Principy „popperovské“ epistemologie a upozornění na základní chyby (statistické chyby I a II typu).

Prof. MUDr. Cyril Höschl, DrSc., FRCPsych se narodil v roce 1949 v Praze. Je ředitelem Psychiatrického centra Praha a Centra Neuropsychiatrických studií v Praze. Je profesorem psychiatrie na 3. lékařské fakultě UK v Praze a na Lékařské fakultě P. J. Šafárika v Košicích. Je prezidentem Asociace evropských psychiatrů a Evropské federace lékařských akademií, vice-prezidentem Vídeňské školy klinického výzkumu. Je ženatý otec dvou synů a dvou dcer. Mezi jeho odborné oblasti patří **biologická psychiatrie, klinická psychofarmakologie, psychoneuroendokrinologie a lidská etologie**. Je autorem a spoluautorem stovek vědeckých prací, knih a odborných i popularizujících článků v mnoha časopisech a novinách. <http://www.hoschl.cz/>.

13:30

JAN KELLER

JAK ZATOČIT S PARAZITY.

K VÝVOJI SPOLEČNOSTI VZDĚLÁNÍ.

Stav a perspektivy tzv. společnosti vzdělání. Zamyšlení nad úlohou absolventů vysokých škol ve společnosti, kde finanční kapitál přechází od podpory výroby k pojištění mimopracovních aspektů života obyvatelstva.

Prof. PhDr. Jan Keller, CSc. je moravský sociolog a publicista. Je autorem třicítky knih z různých oblastí sociologie. Několik knih věnoval společenským aspektům ekologické krize. V současné době se zabývá především problematikou vývoje sociální struktury. Je autorem obrovského množství knih, například: „Sociologie organizace a byrokracie“, „Nedomyšlená společnost“, „Až na dno blahobytu“, „Soumrak sociálního státu“, „Vědomostní společnost? Chrám, výtah a pojišťovna“, „Tři sociální světy: sociální struktura postindustriální společnosti“ a dalších.

15:00

PAVEL BARŠA

SBOHEM POSTKOMUNISMU.

V minulém roce byly ořeseny tři konsensuální předpoklady postkomunistické éry, které odrážely vítězství Západu ve studené válce. Podle prvního mělo zhroucení sovětského bloku potvrdit roli Západu jako předvoje lidstva a USA jako legitimního globálního hegemonu. Podle druhého měl být trh nejoptimálnějším mechanismem zajištění materiální reprodukce společnosti a svoboda podnikání měla být v automatickém souladu s ostatními svobodami a s demokracií. Podle třetího měl být parlamentní systém mnoha stran definitivní odpovědí na otázku demokracie. Slábnutí kontroly Západu a USA nad děním v Severní Africe a v západní Asii a nástup zemí BRICS či Turecka do popředí regionální a globální politiky signalizují konec americké hegemonie a ústup Západu ze středu světového dění. Sociální a ekologická krize zpochybňují slučitelnost kapitalismu s hodnotami demokracie i s udržení života na zemi. Krize politické reprezentace ukazuje, že strany a parlamenty nejsou dostačující podmínkou demokracie. Čelíme tedy třem výzvám. Polycentrický svět nás nutí, abychom si přestali monopolizovat nárok na univerzální pravdu a začali se chovat k Neevropanům jako k rovným. Ničení podmínek důstojného života na Zemi nás nutí hledat jiné formy produkce a směny, než ty, které jsou spjaté s ekonomikou nekonečného růstu a nekonečné maximalizace zisku. Krize stranické a parlamentní politiky nás nutí zakládat občanská hnutí jako alternativní zdroje politické legitimacy a proměny status quo.

Prof. PhDr. Pavel Barša, M.A., Ph.D. se narodil v roce 1960. Vystudoval Filosofickou fakultu MU v Brně. V 80. letech byl zapojen do brněnské alternativní kultury (kapely Odvážní bobříci, Pro pocit jistoty). Po roce 1989 byl členem Občanského hnutí. Působil na Fakultě sociálních studií Masarykovy univerzity v Brně a na Středoevropské univerzitě v Budapešti. V současnosti přednáší na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a Anglo-Americké vysoké škole a je výzkumným pracovníkem Ústavu mezinárodních vztahů. Jeho posledními knihami jsou Paměť a genocida. Úvahy o politice holocaustu (Argo, 2010) a Orientálcova vzpoura (Dokořán, 2011).

tisková zpráva 25. duben 2012

16:30

ZDENĚK KRATOCHVÍL

ČLOVĚK V OTROCTVÍ JAZYKA.

Nás lidi odlišuje od ostatních živočichů rozvinutý jazyk, který umožňuje mluvit dokonce i o nerealizovaných možnostech, proto také umožňuje mnohem rozsáhleji klamat, záměrně i nevědomě. Jazyk je prostředek porozumění i nedorozumění – a především nástroj moci. Jsme v zajetí jazyka mnohem víc než žížaly, ale méně tvrdě než počítače; byť se nás právo, úřady a školství snaží vzdálit od žížal a dostat více pod moc jazyka. Počítač je možná elegantnější než žížala, leč my lidé jsme příbuznější žížale. Tělesnost živé bytosti není nahraditelná: Nebýt jenom virtuální a nemít původ ve výrobě, to je přirozené, neodvozeně skutečné; být navíc živý, to už je opravdu něco. Tak se můžeme společně se vším živým vytahovat na pouhé naše nápady a výrobky – raději, než abychom se vytahovali nad ostatní živočichy. Tradiční omezení klamů jazyka: mýtus a zvláště rituál, ale za cenu hierarchizace a s rizikem odpoutání od tělesné zkušenosti. Pokročilé omezení klamů jazyka: věda, zvláště přírodověda, ale za cenu poznávací redukce a s rizikem odpoutání od přirozenosti. Které obory naší činnosti ohrožují život nejméně, a které nejvíc? Co dalo a dává sílu ekonomickým kritériím?

Doc. Zdeněk Kratochvíl, Dr. se narodil v Brně v roce 1952. Studoval na katolické teologické fakultě v Litoměřicích. V roce 1975 vyloučen z ideologických důvodů ze studia. Zaměstnán jako noční hlídač a topič, technický asistent Hydrobiologické laboratoře Botanického ústavu ČSAV, systémový programátor, autor FD ovladačů pro SAPI 1 R apod. Nyní učí na katedře filosofie a dějin přírodních věd na Přírodovědecké fakultě UK. V roce 2000 resignoval na členství v poradní komisi MŠMT pro akreditace, aby nebyl dáván do souvislosti s destruktivními změnami v českém vysokém školství. Přednáší také na Ústavu filosofie a religionistiky UK FF. Je autorem zhruba 70 publikací, z toho 12 knih nebo skript. Například: Hérakleitos – Délský potápěč k Hérakleitově řeči, Obrana želvy, Výchova, zřejmost, vědomí (Poznámky k filosofii výchovy), Evangelium pravdy, Filosofie živé přírody. Je autorem internetových stránek, kde je vítán každý, kdo nepřichází škodit. <http://www.fysis.cz/>.

18:00

PETR POKORNÝ

JAK PŘEŽÍT S MÁLEM

A JEŠTĚ Z TOHO UVAŘIT CIVILIZACI.

STARÝ EGYPT TROCHU JINAK.

K největšímu uplatnění potenciálu lidské vynalézavosti dochází zpravidla v suboptimálních podmínkách. Platí to zjevně od úrovně jednotlivce (viz rčení o tvrdé židli) až po úroveň celých civilizací. Ukázkové příklady pocházejí z prostoru suché a environmentálně krajně nestabilní severovýchodní Afriky. Trvalé napětí mezi dvěma odlišnými světy – údolím Nilu a nesmírnými rozlohami okolních pouští – tu bylo katalyzátorem mimořádných vzmachů, ale i povážlivých pádů. Staroegyptský civilizační okruh chci předvést v poněkud jiné perspektivě, než se to obvykle dělá: Nikoliv jako ohromující kulturní singularitu přetrvávající v podobě jakési civilizační konzervy po celá tisíciletí, ale naopak jako otevřený a pulzující systém neustále napájený z ideových a přírodních zdrojů domorodé Afriky. Výsledkem přijetí takové rozšířené a víc „ekologické“ perspektivy by měl být o něco svěžejší a dynamičtější pohled na staroegyptskou civilizaci, pohled pokud možno zbavený nánosů politicko-estetické fascinace 19. a první poloviny 20. století.

Mgr. Petr Pokorný, Ph.D. se narodil v roce 1972. Vystudoval vývojovou biologii a imunologii na Přírodovědecké fakultě UK v Praze. Pod vlivem Jiřího Sádla, Ivana Horáčka, Vojena Ložka a Václava Cílka, které dodnes považuje za své učitele, se začal zabývat kvarterní paleoekologií. Aby se naučil řemeslu, studoval na Biologické fakultě JČU v Českých Budějovicích pod vedením Vlasty Jankovské pylovou analýzu. Potom řadu let pracoval v pražském Archeologickém ústavu AV ČR, kde bádá nad společnými dějinami přírody a lidí. Dnes je členem Centra pro teoretická studia UK a AV ČR. Přednáší na Přírodovědecké fakultě UK v Praze a podílí se tam na formování polooficiální Paleoekologické skupiny. Pravidelně se účastní českých mezioborových výzkumů v severovýchodní Africe vedených Miroslavem Bárto. Pravidelně přispívá do časopisu Vesmír. Je autorem asi stovky vědeckých článků, spoluautorem knihy „Krajina a revoluce“ a hlavním editorem knihy o kolapsech v přírodě a ve společnosti „Něco překrásného se končí“. V roce 2011 vydal obsáhlou vlastní knihu textů „Neklidné časy. Kapitoly ze společných dějin přírody a lidí“.

tisková zpráva 25. duben 2012

19:30

JAN ZRZAVÝ a BOHUSLAV BINKA
O LÁSCE a SOBECTVÍ.

Sobecký gen, teorie o jednom principu zdroje lidského dobra a zla? Co z toho plyne pro život?

Mgr. Bohuslav Binka, PhD. se narodil v roce 1973, vystudoval na Masarykově univerzitě v Brně filosofii a estetiku. Z nástupu na nucenou vojenskou službu se zachránil zápisem do doktorského studia filosofie, během kterého jej však tato disciplína, nejspíše pod vlivem prof. Šmajse, prof. Materny či prof. Horáka, uchvátla. Svou doktorskou práci „Analýza hlubinné ekologie“ obhájil roku 2002 a v roce 2003 s ní získal cenu Josefa Vavrouška udělovanou Karlovou univerzitou v Praze za nejlepší disertační práci v oblasti environmentalistiky. Od roku 2001 učil na Ekonomicko-správní fakultě Masarykovy univerzity, ze které roku 2005 přešel na Fakultu sociálních studií. Zde vyučuje filosofii, etiku a obecnou metodologii vědy. K jeho největším vědeckým zážitkům patří studijní pobyt v knihovně Kongresu Spojených států, samostatný výzkum vedený na skotské University of Glasgow a především pak účast na schůzích Katedry podnikového hospodářství Ekonomicko-správní fakulty MU. Dosud publikoval tři knihy „Analýza hlubinné ekologie“, „Environmentální etika“ a „Zelený extremismus – ideje a mentalita českých environmentálních hnutí“, tři básně a tři vědecké studie. Vede na Masarykově univerzitě projekt EkoInkubátor, který se snaží předat studentům ekonomických oborů základy environmentalistiky, studentům environmentalistiky základy ekonomie a obě skupiny motivovat k rozjezdu vlastního zeleně orientovaného podnikání. V současnosti vede Katedru environmentálních studií, Fakulty sociálních studií Masarykovy univerzity, kterou založila profesorka Hana Librová.

Neděle 29. 4.

10:00

VÁCLAV BĚLOHRADSKÝ
SPOLEČNOSTI DOBY (POST)NÍ

O smyslu předpony "post" ve výrazech jako postindustrialní, postmoderní, posthistorický, postmateriální atd. Na jakou otázku je to "post" odpovědí? Tradiční nedělní rozprava s Václavem Bělohradským.

Prof. Václav Bělohradský se narodil 17. ledna 1944 v Praze. Je významným a veřejně známým současným českým filosof a sociologem. Je možno jej považovat za pokračovatele Jana Patočky. Vystudoval na FF UK v Praze češtinu, historii a filosofii. V roce 1970 po sovětské okupaci odešel do emigrace a působil postupně jako pedagog na Filozofickém institutu v Janově. Od roku 1990 je profesorem politické sociologie na univerzitě v Terstu a profesorem na Fakultě sociálních věd UK v Praze. Český vydal například: „Myslet zeleň světa“, „Přirozený svět jako politický problém“, „Člověk bez skrupulí“, „Kapitalismus a občanské ctnosti“, „Mezi světy a mezivěty“, „Společnost nevolnosti“.

14:00

ILONA ŠVIHLÍKOVÁ
ALTERNATIVNÍ CESTY Z KRIZE

Systémový charakter současné krize, selhání tradičních "reformistických" politik a od toho odviselí alternativní řešení, která zahrnují postupný přechod do jiného systému a tedy podporu a rozvíjení tzv. ostrůvků pozitivní deviace.

Doc. Ing. Ilona Švihlíková, PhD., se narodila roku 1977 v Praze. Ekonomka, publicistka a občanská aktivistka. Z oblasti mezinárodní ekonomie se obzvláště věnuje krizím a jejich (alternativním) řešení, problematice Eurozóny a Latinské Ameriky. Založila a vede občanskou iniciativu Alternativa Zdola. V roce 2010 ji vyšla monografie „Globalizace a krize“.

15:30

TEREZA STÖCKELOVÁ
PROTI PŘIROZENOSTI

Nejrůznější krize i „krize“ současného světa vyvolávají potřebu najít přirozený základ, na kterém by bylo možné postavit řešení a alternativu. Ať už je to utopická historická nutnost, tradiční pospolitost, národ či rodina, neviditelná ruka trhu nebo nedotčená příroda, pevnou půdu pod nohama si často

tisková zpráva 25. duben 2012

nedovedeme představit jinak než jako trvajících, neměnnou a univerzální esenci. „Proti přirozenosti“ bude úvahou nad možnostmi ontologické politiky a nad tím, jak lze myslet alternativy neesencialisticky.

Mgr. Tereza Stöckelová, Ph.D., je socioložka zaměřená na současné proměny vědeckých a vzdělávacích institucí, roli expertizy ve sporech o životní prostředí a pohyb znalosti mezi vědou a společností. Je autorkou knihy „Biotechnologizace: Legitimita, materialita a možnosti odporu“ (2008) a spoluautorkou knih „Akademické poznávání, vykazování a podnikání: Etnografie měnící se české vědy“ (2009) a „Kritika depolitizovaného rozumu“ (2010). Působí v Sociologickém ústavu AV ČR, vyučuje na Katedře obecné antropologie Fakulty humanitních studií UK. Je mluvčí ProAltu – Iniciativy pro kritiku reform a na podporu alternativ.

17:00

TOMÁŠ SEDLÁČEK

SINGULARITY KAPITALISMU

Má i kapitalismus, podobně jako fyzika, prostory, které nelze zkoumat a kde veškerá pravidla kolabují? Smí být ekonomie mystická? Smí být přesná? Smí simulovat jistotu?

PhDr. Tomáš Sedláček se narodil v roce 1977. Vystudoval teoretickou ekonomii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Zde přednáší filosofii, ekonomii a dějiny ekonomických teorií. Za diplomovou práci o etice a ekonomii získal Hlávkovu cenu. Je stipendistou Yale University, která ho v roce 2006 ve svém Yale Economic Review zařadila mezi pěctici mladých perspektivních ekonomů (Young Guns: 5 Hot Minds in Economics). V letech 2001 až 2003 pracoval jako ekonomický poradce Václava Havla. V roce 2004 přijal post expertního poradce ministra financí, kde se věnoval reformám a snižování schodku veřejných rozpočtů. Založil Ekonomický klub, je členem programového výboru nadace Fórum 2000 a členem poradních či dozorčích rad mnoha dalších neziskových organizací. V současné době pracuje jako hlavní makroekonomický stratég ČSOB. V lednu 2009 se stal členem Národní ekonomické rady vlády (NERV), poradního orgánu premiéra sestávajícího z deseti vybraných ekonomů, kteří pro vládu připravují protikrizová opatření. Je autorem velmi oblíbené knihy „Ekonomie dobra a zla“. Výrazně vstupuje do veřejného prostoru svými přednáškami pro veřejnost a „Interpelacemi“ na Nové scéně Národního divadla.

18:30

T. STÖCKELOVÁ, T. SEDLÁČEK, V. BĚLOHRADSKÝ

V DOBĚ ZUŘIVÉHO BÝKA

O společnosti, jejímž epicentrem se staly finance.

Tomáš Sedláček napsal: „Nejznámější finanční symbol naší doby. Poslední dobou se dostává do médií čím dál víc. Je v centru dění. Na prominentním místě hned vedle Wall Street, v centru Financial District, tedy epicentru protestů, se nalézá symbol trhu: rozhněvaný býk v mírně nadživotní velikosti, ulitý z hrdého kovu, v útočné pozici, jeho rohy jsou strašidelné, vzbuzují respekt, z jeho nozder jako by šel dým.“

21:30

NOC SLAVÍKŮ.

sraz před Divadlem hudby Olomouc

Procházka do světa, kde si prožitek nejde zaplatit. Jde totiž o to, co si zrovna myslí slavíci.

Julie: Miláčku, nechod. Ještě není ráno. Ten pták, který tě zpěvem vyplašil, to nebyl skřivan, to byl slavíček. Každou noc si tu na granátovníku tak prozpěvuje. Byl to slavík, věř mi.

Romeo: Ne, byl to skřivan, posel svítání.

Slavíka většina lidí asi nikdy neviděla a nejspíš ani nerozeznali, když už se ozval. A to prý má nejkrásnější hlas. Přesto jsou v Olomouci místa, kde lidé raději zavírají okna, když to na něj koncem dubna přijde. Přijďte si s námi poslechnout slavíka i odborný komentář. Pokud nám štěstí nedopřeje a slavíci budou mlčet, poslechneme si slavíka a další noční hlasy, alespoň z nahrávky.

Průvodce **Jaroslav Koleček**.

tisková zpráva 25. duben 2012

Pondělí 30. 4.

9:00 ZRUŠENO

IVAN ODILO ŠTAMPACH

10:30, Sluňákov, Horka nad Moravou

JIŘÍ ZEMÁNEK: KOUZLO SMYSLŮ. (Sluňákov – procházka)

PROCHÁZKA SLUŇÁKOVSKOU KRAJINOU S JIŘÍM ZEMÁNKEM (Horka nad Moravu)

spojená se čtením z knihy Davida Abrama „Kouzlo smyslů – vnímání a jazyk ve více než lidském světě“ (DharmaGaia).

14:00, Divadlo hudby, Olomouc

JIŘÍ ZEMÁNEK: UMĚNÍ MEZI-DRUHOVÉ KOMUNIKACE DAVIDA ROTHENBERGA A DAVIDA ABRAMA.

Stále více si začínáme uvědomovat, že jsme organismy, které jsou fyzicky i psychicky doslova vetknuty do velkého společenství živé země. Tento posun je dnes reflektován nejen v ekologii, biologii, filosofii a etice, ale také v umění. V posledních letech vzniklo nové mezidruhovému umění, které svou knihou „Kouzlo smyslů“ (jež právě vychází v českém vydání) předznamenal americký filosof David Abram. K hlavním protagonistům tohoto směru patří americký hudebník a filosof David Rothenberg. Přednáška připomene přínos obou těchto výrazných osobností, ale zejména představí Rothenbergovu pozoruhodnou hudební tvorbu, kterou rozvíjí v interakci s ptáky a velrybami. David Rothenberg je autorem knih „Why Birds Sing“, „Thousand Mile Song“ a „Survival of Beautiful“ a zabývá se otázkou proč tvoříme umění a proč zvířata, včetně lidí, mají přirozené porozumění pro krásu.

PhDr. Jiří Zemánek (*1953) je historik umění, kurátor a publicista. Působil v několika státních galeriích, naposledy v Národní galerii v Praze (1991–2000), kde se zabýval českým moderním a současným uměním, především sochařstvím, akčním a zemním uměním, dějinami kinetismu a uměním nových médií; připravil zde například monografickou výstavu průkopníka kinetismu Zdeňka Pešánka. Podílel se na projektu E-AREA Federica Díaze a na programech tzv. E-fóra (1999–2001) jako samostatné součásti Fora 2000, pořádaného prezidentem Václavem Havlem. Od roku 2000 se jako svobodný kurátor zabývá přesahy umělecké tvorby do oblasti ekologie a spirituality, otázkami proměny paradigmatu a vznikem nové integrální kultury. Viz. výstavy „Divočina – příroda, duše, jazyk“ (Galerie Klatovy-Klenová, 2002), „Ejhle světlo“ (MG v Brně, 2004) a „Od země přes kopec do nebe...“ (SG v Litoměřicích, 2005). V posledních letech se jeho tvorba stále víc pohybuje v oblasti kulturního a ekologického aktivismu. Založil sdružení PILGRIM, které se věnuje péči o bezbariérovou krajinu a zakládání poutnických cest; znovuoživuje poutnictví jako cestu znovuspojení člověka se zemí a kosmem. Ve spolupráci s Hnutím Duha vytvořil Stezku Josefa Váchala Národními parky Šumava a Bavorský les (2010), v současné době realizuje Poutnickou cestu Karla Hynka Máchy z Mělníka na Sněžku. Byl spoluautorem Fóra parlamentu budoucnosti (2009). Přednáší na Svobodné univerzitě v Praze. Je autorem textů o umělecké reflexi přírody, překladatelem a editorem antologií s eko-filosofickou a kosmologickou tematikou: „Geomancie a integrální kultura“ (DharmaGaia 2008), David Abram, „Procitnutí do živé země“ (O.P.S. Nymburk 2008). Spolupracuje s revue PROSTOR a časopisem Sedmá generace. Je členem společnosti Eurosolar.

15:00, Divadlo hudby, Olomouc

VÁCLAV VOKOLEK: POSVÁTNOST KRAJINY, POSVÁTNOST V KRAJINĚ.

Vztah krajiny a posvátnosti se v současnosti zcela ztratil, ale před více jak dvěma tisíci lety se 31. dubna krajina české kotliny proměnila v ohnivý prostor nového času, očištění a plodnosti.

Václav Vokolek se narodil v roce 1947 v Děčíně. Po nedokončených studiích pracoval jako zámecký správce, pracovník muzea a později restaurátor výtvarných děl. V roce 1975 si zvolil svobodné povolání. Po listopadu 1989 působil i v literárních redakcích, podílel se na založení nakladatelství Triáda, od roku 1995 vyučuje dějiny umění a tvůrčí psaní na pražské Vyšší odborné škole publicistiky, intenzivně spolupracuje s rozhlasem (cyklus Neznámé Čechy, ranní úvahy, literární pořady atd.). Vydal více jak 40 knih, řadu odborných, zejména o vztahu posvátnosti a krajiny, o esoterických Čechách či dvoudílnou monografii o posvátnosti kamene. Intenzivně se věnuje také výtvarné tvorbě, v posledních 20 letech důsledně krajinomalbě ve velice originální podobě. Žije v Mělníku.

tisková zpráva 25. duben 2012

16:30, Divadlo hudby, Olomouc

SYLVA FISCHEROVÁ

JAKÁ PŘIROZENOST?

ČLOVĚK V POHLEDU HIPPOKRATOVSKÝCH LÉKAŘŮ.

Množství diskursů, jimiž se lze vztahovat k člověku, je značné. Cílem přednášky je představit velmi specifický způsob řeči a myšlení, jaký vypracovali pro své pojetí člověka hippokratovští lékaři v 5. a 4. století př. Kr. Tento diskurs byl v dějinách západního myšlení velmi úspěšný a přetrval v pozměněné podobě po staletí, než byl nahrazen jinými přístupy. Obzvláště hodná pozornosti je sebereflexe tohoto přístupu ze strany jeho původců, stejně jako její meze. Důležitost takovéto sebereflexe pak platí i pro jakékoli další – byť odlišně založené – přístupy.

Mgr. Sylva Fischerová, PhD. se narodila roku 1963 v Praze, do osmnácti let však žila v Olomouci. Po počátečních studiích filosofie a fyziky na FF UK v Praze a MFF UK nakonec vystudovala klasickou filologii. Nyní působí v Ústavu řeckých a latinských studií na FF UK (specializace: řecká literatura, filosofie, náboženství). Vydala sedm samostatných sbírek poezie: „Chvění závodních koní“, „Velká zrcadla“, „V podsvětím městě“, „Šance“, „Krvavý koleno“, „Anděl na okně“, „Tady za rohem to všechno je“. Její básně i prózy byly přeloženy do celé řady jazyků a otištěny v časopisech a almanaších, dva knižní výběry z básní byly publikovány ve Velké Británii. Píše také pro děti: „Júla a Hmýza aneb Cesta do Juliiny země“ a kniha pohádek „Egbérie a Olténie“. Společně s Jiřím Starým uspořádali dva mimořádně zajímavé sborníky: „Původ poezie. Proměny poetické inspirace v evropských a mimoevropských kulturách“ a „Mýtus a geografie. Svět, prostor a jejich chápání ve starších i novějších kulturách“. Vydala také knižní rozhovor s Karlem Flossem „Bůh vždycky zatřeše stavbou“. V pražském nakladatelství Torst jí vyšla sbírka povídek Zázrak. Ve své nejnovější sbírce povídek „Pasáž“ říká jedna z jejích postav: „To jsem četla v časopise. Dělalí takový pokusy, člověk se od šimpanze liší tím, že umí řídit letadlo. Šimpanz neumí řídit letadlo“.

18:00 Divadlo hudby, Olomouc

JANA KASALOVÁ, JINDŘICH ŠTREIT,

VÁCLAV VOKOLEK, ZDENĚK VOLF

CHLÉVSKÁ LYRIKA.

Chlévská lyrika aneb zvířata nám odcházejí ze života je připomenutím jedinečné knihy Zdeňka Volfa (nakladatelství Sursum 2010), který sestavil výbor poezie autorů, kteří zachytili společný svět lidí a jimi chovaných zvířat. Knihu výrazně obohatily fotografie Jindřicha Štreita. *Je venkovský dvůr středem světa, / kde potkává se život se smrtí. / Krev slepic v trávě hnědne, močí psů a koček bledne / rozespálý kvítek svízele...* (Ondřej Fibich)

Zdeněk Volf (1957) je moravským básníkem, který patří k výrazným postavám moravské literární scény. Poezie pro něj není obživou, ale spíš duchovní potřebou, uchyluje se k ní v čase vedle zaměstnání (pracuje jako soukromý inženýr krav v okolí Mohyly míru). Vydal dosud čtyři sbírky veršů: Řetězy a ptáci (Arca JiMfa 1999), K svému (Host 1999), Stahy (Petrov 2003), A mrvě prsteny (Protis 2007) a básnický deník Srdcář (Dybbuk 2008). Příležitostně píše recenze, uspořádal výbor poezie domácích i zahraničních autorů Chlévská lyrika (aneb zvířata nám odcházejí ze života), který doprovází fotografie J. Štreita, a v roce 2010 vydalo nakladatelství Sursum.

Prof. Mgr. Jindřich Štreit. Naroděn 5. září 1946 ve Vsetíně na Valašsku (Morava). V roce 1956 se s rodiči a sourozenci přestěhoval do podhůří Jeseníků (Těchanov). Vystudoval gymnázium v Rýmařově (1963) a Pedagogickou fakultu Univerzity Palackého v Olomouci, obor výtvarná výchova (1967). Ženatý od roku 1971, manželka Agnes, dcera Monika. Po absolvování univerzity začal vyučovat na Základní devítileté škole v Rýmařově, následujícího roku se stal ředitelem školy v Sovinci a později v Jiřikově. Kromě své pedagogické a fotografické činnosti se věnoval veřejně prospěšné práci. Od roku 1974 vedl galerii v Sovinci, od roku 1997 v Bruntále. Od roku 1981 úzce spolupracuje s progresivními umělci v Praze, Brně, Bratislavě a v dalších kulturních centrech České republiky i v zahraničí. První impulz k fotografování dostal od otce. V roce 1964, v době studií, ho podnítil k fotografování prof. Jan Bukovjan. Od roku 1972 se koncepčně věnoval zobrazování vesnického života. Soustředil se na portrét a na romskou tematiku. V letech 1974–1977 absolvoval Školu výtvarné fotografie, jeho závěrečnou prací byl soubor z divadelního zákulisí. V roce 1982 se zúčastnil jako jediný fotograf nepovolené výstavy neoficiálních výtvarných umělců na tenisových kurtech v Praze, kde jeho fotografie vzbudily pozornost tajné policie. Byl vzat do vyšetřovací vazby a posléze odsouzen k trestu odnětí svobody v délce deseti měsíců s podmíněným odkladem na dva roky. Důvodem stanovení

tisková zpráva 25. duben 2012

trestu podle dvou paragrafů trestního zákona (hanobení republiky a jejího představitele) byla interpretace vystavených i nikdy nezveřejněných fotografií (po úřední prohlídce celého archivu fotografa). Součástí trestu bylo zabavení části negativů a pozitivů a fotoaparátu (coby nástroje trestných skutků). Jindřich Štreit měl zakázáno pokračovat ve své trestné činnosti fotografování a byl sledován. V dějinách fotografie je tento případ pravděpodobně unikátní. Po propuštění z vězení nesměl učit. Nejprve pracoval jeden rok v knihovně a po uzavření soudního jednání si musel najít zaměstnání jako dispečer Státního statku Ryžoviště. Ještě intenzivněji se věnoval kulturní činnosti a fotografování. V letech 1991–1994 byl zaměstnancem okresního úřadu a posléze muzea v Bruntále. Od roku 1994 je samostatný fotograf. Vyučuje na Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty Slezské univerzity v Opavě. Od roku 1991 pracuje na dokumentárních projektech ve Francii, Anglii, Brazílii, Moldávii, Rakousku, Německu, Japonsku, Číně, Maďarsku, Rusku (Burjatsko, Krasnodarský kraj, Ingušsko, Čečensko), ale také v České republice (Ženská věznice, Břevnovský klášter, Lidé olomouckého okresu, Lidé Mikulovska, Cesta ke svobodě, Lidé Třineckých železáren, Mezi námi, Za oponou, Spolu, Cesty života, Lidé mého kraje – Bruntálsko, Ocelový svět, Tichá nemoc, Vítkovice, Hledat anděla, Lidé Vítkovska). Na Institutu tvůrčí fotografie Slezské univerzity se podílí na vedení několika studentských projektů (Lidé Hlučínska, Náš svět, Zlín a jeho lidé, Dobrovolně, Opava na prahu 3. tisíciletí, Dopravní podnik Olomouc). Je členem Sdružení Q Brno, Spolku olomouckých výtvarníků, Aktivu volné fotografie při Pražském domě fotografie a Umělecké besedy v Praze. Připravil více než 950 autorských výstav a mnoha kolektivních se zúčastnil. Vydal 29 knih, je zastoupen v nejvýznamnějších sbírkách a bylo o něm natočeno několik filmů.

Václav Vokolek uvede svůj vstup o symbolickém světě zvířat. Ve svém textu „Moudří koně a modří jezdci“ říká: *Ještě nápadnější je mytologická role krav, které na Marcových obrazech najdeme velice často. Nejedná se o nějaké pastorální výjevy, ale kráva je vždy centrem obrazu, vše ostatní je pouhým pozadím, podřízeným tektonice mohutného těla. Kráva je, tak jako kůň, prastarým symbolem Velké Matky. Znamená plodivou sílu země, hojnost, a její rohy jsou srpky měsíce, protože toto posvátné zvíře ztělesňuje měsíc i zemi.*

Jana Kasalová je autorkou upoutávky na letošní Ekologické dny Olomouc. Zabývá se kresbou, malbou, fotografií a videoartem. Narodila se v roce 1974 v Turnově. V roce 1999 absolvovala ateliér malířství u profesora Jiřího Načerdského na Fakultě výtvarných umění v Brně. V roce 2000 získala státní španělské stipendium a stipendium Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 na postgraduální studium výtvarných umění na Universidad Castilla-La Mancha v Cuence a studium arteterapie na Universidad Complutense v Madridu. V letech 2003 až 2004 žila a tvořila v Londýně a Paříži. Od roku 2005 pracuje ve svém karlínském ateliéru v Praze. Samostatně vystavovala, kromě České republiky, ve Španělsku, Polsku, Rakousku a Itálii a je zastoupena v několika veřejných i soukromých sbírkách v Evropě a v USA, především však ve Španělsku. Její tvorba prošla svěbytným vývojem od maleb přes kresby, kde se prolínají zoomorfni tvary s kartografií a krajinou až po animované ozvučené příběhy a fotografie, jejichž protagonistkou je sama autorka. Kasalová se dlouhodobě zabývá tématem lidské orientace, pojmem zvíře a proměny v něj a zkoumá hranice mezi člověkem a zvířetem, v její práci najdeme organickou lyričnost, doprovázenou silnou vazbou na přírodu, která vede ke ztotožnění se s instinktem a animalitou.

www.kasalova.eu

20:00, Chrám Svatého Michala

ALESSANDRO BIANCHI (IT)

VARHANNÍ KONCERT U SV. MICHALA

PROGRAM

Pierre Phalese	Suite de dances	1583
Johann Sebastian Bach	Toccat, Adagio und Fuge C Dur, BWV 564	1685-1750
Cesar Franck	Choral N°2	1822-1890
	Hans Uwe Hielscher Fantasie uber die Ostersequenz: "Victimae Paschali Laudes"	1945
Marcel Duprè	"Zephyrs", improvisation on a theme, by Leopold Stokowski (New York City, Aeolian Hall. 1921)	1886-1971
Maurice Duruflè	Choral variè sur le "Veni Creator"	1902-1986
Marco Enrico Bossi	Chant du soir op. 92 N°1	1861-1925
Henry Mulet	Carillon-Sortie	1898-1967

tisková zpráva 25. duben 2012

Alessandro Bianchi je italský varhaník narozený v Lombardii (Como). Absolvoval jako varhaník a varhanní skladatel konzervatoř v Piacenze. Jeho učители byli Luigi Toja, Nicholas Danby a Arturo Sacchetti. Je varhaníkem kostela anglikánské církve v Luganu, v Bazilice Svatého Pavla v Cantu a uměleckým ředitelem hudební společnosti „Amici dell’Organo di Cantu“. Hrál na řadě známých festivalů, například ve Vatikánu, Švýcarsku, Francii, Anglii, Skotsku, Irsku, Austrálii, Španělsku, na Baleárách, v Thajsku, Mexiku, Brazílii, USA, Uruguai, Hong Kongu, ... Působil jako lektor italské hudby v Německu, Španělsku, USA a Mexiku. Vydal několik CD a nahrál mnoho rozhlasových koncertů. Byl porotcem na mnoha festivalech a jeho varhanní umění následuje celá řada jeho obdivovatelů.

Kontakt pro média:

Michal Bartoš: 602708181